

Závislý infinitiv

1. Prostý bez zu:

- klade se **vždy** po způsobových slovesech kromě slovesa **wissen** Er weiß schön zu singen.
Umí pěkně zpívat.
- po slovesech: **bleiben, lassen, hören, sehen, fühlen, spüren, gehen, kommen**
- ve zvláštních případech také po slovesech: **finden, machen, legen, schicken, sein, haben.**
- po slovesech: **lernen, lehren, helfen, heißen**, pokud není tento infinitiv rozvitý
Er lernt Auto fahren. / Er lernt nach langer Zeit wieder Auto zu fahren.
- po slovese **brauchen** užívání zu kolísá *(viz Praktická mluvnice němčiny str. 243)*

2. Infinitiv s zu:

Infinitiv s zu závisí na:

- **slovesu:** Es **beginnt** zu regnen.
- **podstatném jménu:** Ich habe **Lust (Wunsch, Absicht)**, ins Kino zu gehen.
- **přídavném jménu:** Es ist **wichtig (gut, leicht, schwer)**, die Frage zu beantworten.

Pokud má sloveso odlučitelnou předponu **zu** se vkládá mezi předponu a sloveso.
Ich habe keine Lust **mizugehen**.

Další slovesa, po kterých je infinitiv s zu nebo bez zu, jsou uvedena v em-Gramatice na str. 152.
V rámci DaF je dobré pamatovat si především slovesa, po kterých se klade infinitiv prostý.

Zvláštní význam má spojení:

sein + infinitiv s zu, které vyjadřuje **možnost, nutnost**

Es **ist zu** erwarten. *Dá se očekávat.*
Es **ist** noch **zu** sagen. *Je nutno ještě říct.*

haben + infinitiv s zu, které vyjadřuje **povinnost, nebo oprávnění něco udělat**

Ich **habe** immer viel **zu** tun. *Mám vždy hodně práce.*
Wir **haben** noch etwas **zu** besorgen. *Máme ještě něco obstarat.*

Polovětné vazby a zkracování vedlejších vět pomocí infinitivu s zu

*(Praktická mluvnice
str. 245 - 250)*

Er verspricht, **dass** er uns bald besucht. *Slibuje, že nás brzy navštíví.*
Er verspricht, uns bald **zu besuchen**.

damit – um zu

Wir beeilen uns, **damit** wir den Zug erreichen. *Pospícháme, abychom stihli vlak.*
Wir beeilen uns, **um** den Zug **zu** erreichen.

ohne – um zu

Er ging weg, **ohne dass** er sich von uns verabschiedet hatte. *Odešel, aniž se s námi rozloučil.*
Er ging weg, **ohne** sich von uns verabschiedet **zu** haben.

statt – um zu

Du spielst, **statt dass** du mir hilfst. *Hraješ si, místo abys mi pomohl.*
Du spielst, **statt** mir **zu** helfen.